

проблем, серед яких, відсутність можливості встановити особу порушника для складання адміністративного протоколу, кропітка процедура складання самого адміністративного протоколу, а також недостатня кількість самих інспекторів для ефективного контролю за станом благоустрою міста Києва.

За словами експертів, шлях до муніципальної міліції столиця зможе подолати не менше ніж за два-три роки, адже можливість створення муніципальної міліції в м. Києві вимагає внесення суттєвих змін у чинне законодавство нашої держави. Як один з варіантів для перехідного періоду на шляху до законодавчих змін, учасники круглого столу розглядають можливість створення муніципальної інспекції зі значно розширеними правами, аніж ті, що мають інспектори з благоустрою сьогодні. Втім, остаточне слово все ж таки за киянами, адже питання створення муніципальної міліції має бути винесено на Перший київський референдум.

Серед переваг впровадження місцевої або муніципальної міліції визначають можливість покращення матеріального становища міліції за рахунок залучені коштів місцевих рад, можливість більш повного врахування інтересів територіальних громад в сфері охорони суспільного порядку, більш ефективну роботу з запобігання та припинення правопорушень, за рахунок розмежування повноважень між місцевою міліцією та міліцією державною, що дасть можливість правопорушення та легкі злочини розслідувати місцевій міліції, а вже більш суспільно-небезпечні діяння залишити підслідними підрозділам державної міліції.

РЕАЛІЗАЦІЯ ПРАВА ГРОМАДЯН НА ДОСТУП ДО ІНФОРМАЦІЇ, ЩО СТАНОВИТЬ СУСПІЛЬНИЙ ІНТЕРЕС

Плугатар В.А., викладач кафедри гуманітарних та соціально-економічних дисциплін ННІПП НАВС

Реалізація права громадян на доступ до інформації створює передумови для формування особистої громадянської позиції і важливим фактором запобігання конфліктних ситуацій і правових суперечок, забезпечує гарантії виконання обов'язків держави перед громадянином, сприяє зростанню авторитету органів державної влади, їх посадових та службових осіб у очах громадян. Забезпечення пріоритету прав громадян у праві на інформацію вимагає від держави сучасного підходу до створення нормативно-правових механізмів регулювання цієї сфери. Викладене свідчить про актуальність проблеми та важливість розкриття особливостей забезпечення права громадян на доступ до інформації, що становить суспільний інтерес.

Право громадян на доступ до інформації передбачає можливість вільного одержання, використання, поширення, зберігання та захисту інформації, необхідної для реалізації своїх прав, свобод і законних інтересів.

Закон України «Про інформацію» визначає інформацію як «будь-які відомості та/або дані, які можуть бути збережені на матеріальних носіях, або відображені в електронному вигляді». Відповідно до ч. 2 ст. 34 Конституції України саме ці «будь-які відомості та/або дані» кожен має право вільно збирати, зберігати, використовувати і поширювати ... усно, письмово, або в інший спосіб на свій вибір».

Що ж до суспільно необхідної інформації, то нею є інформація, яка виступає предметом суспільного інтересу, і право громадськості знати цю інформацію переважає потенційну шкоду від її поширення. Предметом суспільного інтересу може бути інформація, яка: свідчить про загрозу державному суверенітету, територіальній цілісності України; забезпечує реалізацію конституційних прав, свобод і обов'язків; свідчить про можливість порушення прав людини, введення громадськості в оману, шкідливі екологічні та інші негативні наслідки діяльності (бездіяльності) фізичних або юридичних осіб тощо. Цей перелік суспільних інтересів не є вичерпним. Варто зазначити, що на думку деяких фахівців, з якою ми повністю погоджуємось, труднощі такого визначення полягають у тому, що категорії, через які в даному разі пропонується розкривати поняття «суспільний інтерес» є оціночними.

З цього приводу найбільш слушною є позиція О.В. Нестеренко, яка зазначає, що суспільно значимою інформацією є будь-яка інформація державно-політичного характеру, а також інформація, що належить приватноправовим юридичним особам, якщо це інформація про корупцію чи інші зловживання посадових та службових осіб; використання бюджетних коштів; екологічна інформація; фінансова інформація, що здатна негативним чином вплинути на фінансовий стан та доходи громадян; інформація щодо охорони здоров'я населення, продуктів харчування, косметологічної продукції, інформація про засновників та власників ЗМІ та інша інформація, що значною мірою може вплинути на життя суспільства.

Далі зазначимо, що інформація, яка становить суспільний інтерес, може бути за режимом як відкритою, зокрема інформація про порушення прав людини чи то про незаконні дії влади, так і віднесеною у випадках, передбачених законом до інформації з обмеженим доступом. Як відомо, обмеження доступу до інформації здійснюється виключно для захисту одного з таких інтересів: національна безпека; територіальна цілісність; громадський порядок; запобігання заворушенням чи злочинам; охорона здоров'я населення; захист репутації або прав інших людей; запобігання розголошенню конфіденційної одержаної інформації; підтримання авторитету і неупередженості правосуддя. Якщо жоден із згаданих законних інтересів не постраждає від розкриття інформації, відповідна інформація має бути відкритою, а доступ до неї не може обмежуватися. Обмежувати доступ до інформації потрібно також, якщо її розголошення може завдати істотної шкоди зазначеним інтересам, тобто якщо шкода від оприлюднення інформації переважає суспільний інтерес в її отриманні, то така інформація може бути обмежена. За відсутності цього інформація має бути відкритою. Крім того, згідно з п. 2 ст. 14 Закону «Про доступ до публічної інформації» суспільно-необхідна інформація підлягає оприлюдненню і наданню за запитами не лише органами державної влади, місцевого самоврядування, посадовими особами, але і суб'єктами господарювання – якщо така інформація перебуває в їхньому володінні.

Отже, під інформацією, що становить суспільний інтерес слід розуміти інформацію, яка є життєво значимою для значної частини населення і право громадськості знати цю інформацію переважає потенційну шкоду від її поширення.

На підставі викладеного зазначимо, що прийняття Законів України «Про інформацію» та «Про доступ до публічної інформації» зняло низку проблемних питань законодавчо-правового характеру щодо доступу до інформації, в тому числі й до інформації, що становить суспільний інтерес. Нині нагальним є впорядкування нормативних вимог визначених законами усіма суб'єктами громадськості та процедури розгляду й опрацювання колективних звернень громадян, забезпечення чіткого розмежування системи документообігу інформації відкритого й обмеженого доступу; визначення порядку доступу громадськості до інформації, що становить суспільний інтерес.

ПСИХОЛОГІЧНА ПІДГОТОВЛЕНІСТЬ МАЙБУТНІХ ОФІЦЕРІВ МВС УКРАЇНИ ДО ДОТРИМАННЯ ЗАХИСТУ ПРАВ ЛЮДИНИ

Швець Д.В., начальник відділу організації служби НАВС

Бойко-Бузиль Ю.Ю., к.п.н., доцент, професор кафедри психології та педагогіки ННПП НАВС

Захист прав та інтересів людини є одним із найважливіших та найпріоритетніших завдань української держави, адже забезпечення прав і свобод, повага до людської гідності, якнайточніше відображають рівень гуманності і цивілізованості суспільства. Конституція України проголошує Україну правовою державою, в якій одним із головних завдань є створення реального та діючого механізму захисту прав, свобод та охоронюваних законом інтересів фізичних і юридичних осіб. Центральне місце в сфері правового захисту в державі посідають правоохоронні органи.